

1999
Eleccions
1999

"BNV és un projecte i els Verds, un altre"

El secretari general del Bloc Nacionalista Valencià, Pere Mayor, opina que l'acord amb els Verds per anar junts a les autonòmiques i locals els permetrà accedir a les Corts Valencianes i diu que la coalició es basa en el respecte a la independència dels dos projectes.

El Bloc Nacionalista Valencià (BNV) i els Verds del País Valencià han arribat a un acord per presentar-se junts a les eleccions autonòmiques i municipals del 13 de juny. L'objectiu és trencar la barrera del 5% dels vots en l'àmbit del País Valencià, que la legislació electoral fixa com a mínim per accedir a les Corts. L'acord ha rebut les crítiques d'un dirigent històric dels Verds i les d'Esquerra Unida (EUPV), que ha estat company electoral de la coalició dels Verds en els últims comicis. Malgrat tot, el secretari general del BNV, Pere Mayor, està convençut que aquest acord els tornarà al Parlament valencià, del qual estan absents des del 1991.

—*En què es basa aquest acord electoral?*

—El nostre interès per arribar a un acord amb ells té una pedra angular distinta a la relació que han mantingut amb EUPV, que els ha instrumentalitzat al seu favor i sempre amb un intent d'absorció dins de la coalició. Per a nosaltres és just al contrari. La relació entre el Bloc Nacionalista Valencià i els Verds ha de basar-se en el respecte al principi que són dos projectes diferents. El BNV és un projecte i els Verds són un altre projecte. A aquestes pròximes eleccions, el Bloc arriba en les millors condicions que hem tingut mai, amb una implantació i un creixement que ja ens feien acaronar la possibilitat real d'entrar al Parlament. L'acord amb els Verds ens dóna una garantia de suma d'aportació electoral i, a més, cal dir-ho clarament, en aquells llocs on el Bloc podia estar més fluix: en els grans nuclis urbans i en capes urbanes. No tant en les comarques.

—*Per què creu que han decidit anar amb vostès?*

—Els han fet un debat intern i jo crec que han vist en el Bloc una força renovada, emergent, amb moltes possibilitats d'entrar al Parlament i perquè —utilitze una frase que ha dit algun d'ells— no han acabat mai una reunió amb nosaltres amb la sensació que els del Bloc els volem furar la cartera, cosa que els ha passat amb altres relacions.

—*És un acord útil per salvar l'obstacle del 5%, doncs?*

—És clar, això els Verds ens ho garanteixen. Per tant el pròxim 13 de juny aquesta serà la llista innovadora

i potser aquell dia uns hi entrarem i uns altres n'eixiran.

—*Qui pensa que pot eixir-ne?*

—Jo crec que Unió Valenciana ho té molt malament. I ho té malament per la política que ha fet: submissió total al PP, tot i que el PP evidentment ha fet totes les maniobres polítiques que ha cregut convenient, com, d'altra banda, és lògic.

—*Arribareu a acords de programa amb els Verds?*

—No veiem grans problemes per acordar un programa. En general el moviment nacionalista ha estat molt reivindicatiu en la protecció de territori i en temes ambientals. I em base en els exemples. Qui són els que s'han enfrontat i han lluitat per la protecció de la marjal de Pego-Oliva? Doncs pregunteu als regidors del BNV a Pego i a Oliva. O en el cas del Parc de Cabanes-Torreblanca? I els Verds també són sensibles al tema nacional: al reconeixement nacional, a la normalització lingüística i a l'autogovern. Pel que fa al tema d'acord de llistes, que és el que s'ha de parlar ara, tampoc ha d'haver problemes perquè quan es trenca la barrera del 5% no entra un diputat sinó que n'entren quatre o cinc. I jo des del principi ho he deixat clar: si aquesta coalició té representació, els Verds han de tenir la seua part proporcional de representació. Perquè, en cas contrari, és jugar a l'engany i a la trampa. I en el Bloc volem que siga una relació clara i respectuosa.

—*I quina proporció dels vots creu que correspondrà als Verds?*

—Segons les converses, ells han d'ocupar un lloc segon al número tres per València i després ens plantejegen el segon per Alacant i el segon per Castelló. I en el cas de les municipals estem segurs que podrem tancar molts acords, sobretot en les grans ciutats. Hem d'intentar-ho en el màxim de llocs possibles, però tampoc no hem de fer una política d'*orden y mando*, i caldrà donar una mica d'autonomia: si en un lloc la gent del BNV i la gent dels Verds no es posen d'acord haurem de respectar-ho. I ells, l'acord, l'han pres en aquests termes.

—*Esteu segurs de superar el 5%?*

—Era més que probable que el BNV poguera entrar al Parlament, donades totes les conjuntures, entre altres també les crisis dels projectes polítics de les que han estat les forces d'esquerra i de progrés del país.

"Amb l'últim resultat de les municipals, que foren 85.000, i l'últim dels Verds a les generals, que va ser també un resultat dolent, arribem al 5%."

Tant en el cas del PSOE com en el d'EUPV, que es troben immersos en polèmiques internes i bregues de llistes, quan realment el que haurien de fer és el que pretenem nosaltres: impedir que el PP tinga majoria absoluta, treballar des de l'oposició, no barallar-se sinó discutir sobre temes de programa i propostes. És clar, aquesta situació, sense cap dubte, fa que el Bloc pugui recuperar molts vots i que tampoc existisca allò que a nosaltres ens ha fet tant de mal que és el vot útil. Però si a més hi afegim la novetat de l'acord entre Bloc i Verds, jo crec que això dóna una suma suficient per entrar al Parlament.

—Però per superar el 5%, no heu d'aconseguir els últims resultats de les autonòmiques —que van ser 65.000— sinó els vostres últims resultats de les municipals —que són 80.000— i el millor resultat dels Verds.

—Amb l'últim resultat de les municipals, que foren 85.000, i l'últim dels Verds a les generals, que va ser també un resultat dolent, arribem al 5%.

—Quant pot representar aquest 5% en vots?

—Deuen ser uns 107.000 més o menys. Ara baixarà una miqueta perquè, segons ha aprovat el Parlament recentment, ja no es compten els vots emesos sinó els vots vàlids, és a dir que ja no compten els nuls. I el 5% també depèn de la gent que participe. Si participa un 70% és una cosa i si la participació és més baixa és una altra.

—Dintre dels Verds hi ha una certa divisió per aquesta coalició electoral. L'acord és ferm?

—Sí, l'acord d'ells és ferm. Nosaltres ho tractarem en l'última executiva i, en principi, per nosaltres també ho és, tot i que els acords finals de programa, model de coalició i candidatures s'hauran de tractar en el

consell nacional. Jo crec que tothom té la llibertat i el dret d'expressar la seua opinió. També hi haurà gent dins del Bloc que pot no veure-ho amb simpatia, tot i que en general sí que hi estan d'acord. Perquè en aquest cas ningú té por d'absorcions. Ni el Bloc ni els Verds. Per la informació que tinc, l'anunci de la coalició ha provocat algun malestar dins dels Verds. Jo, amb tot el respecte, el que diria és que, si de veritat som demòcrates, hem d'acostumar-nos a acceptar les decisions que majoritàriament pren una opció política.

—Les divisions internes, però, poden fer que el seu nombre de votants baixi?

—No, en aquest cas és un dirigent històric dels Verds, Josep Merlo, per qui jo tinc simpatia, que no està d'acord amb aquesta decisió pels motius que si guen.

—Representants d'EUPV han dit que han vençut els sectors menys esquerrans dels Verds i per això es presenten amb el BNV.

—Els atacs d'EUPV els entenc perquè es troben en una crisi profunda interna. Han intentat un atac absurd acusant-nos de ser una opció de dreta. Però això no s'ho creu ni la mateixa EUPV. La prova és que EUPV ha tancat acords amb nosaltres en alguns ajuntaments de cara al 13 de juny del 1999. Per exemple, a Llíria, que és una ciutat important, una capital de comarca. Jo crec que la reacció és una mica infantil i la comprenc dins del context de crisi en què es troben. Però la feina ara és que superen aquesta crisi, que intenten traure un bon resultat i que col·laboren amb el Bloc i el PSPV-PSOE perquè el PP no tinga majoria absoluta.

Alex Milian